

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Bohuslavy Drahošové a soudců JUDr. Miroslavy Ježoviczové a JUDr. Petra Indráčka v právní věci žalobce: **Třinecké železárny, a.s., IČ 18050646**, se sídlem Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, zastoupeného zmocněncem JUDr. Stanislavem Kadlubiecem, adresa pro doručování: Třinecké železárny, a. s., PJ – právní odbor, Průmyslová 1032, Třinec-Staré Město, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem v Opavě, Kolářská 451/13, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27.8.2012 č.j. 2460/1.30/12/14.3 a opravného usnesení ze dne 3.9.2012 č.j. 2460/1.30/12/14.3-U

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobou ze dne 24.10.2012 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce č.j. 2460/1.30/12/14.3 ze dne 27.8.2012 a opravného usnesení ze dne 3.9.2012 č.j. 2460/1.30/12/14.3-U.

Uvedl, že těmito rozhodnutími byl zkrácen na svých právech ve smyslu ustanovení § 65 zákona č. 150/2002 Sb., s uvedenými rozhodnutími nesouhlasí.

Pod bodem I. žaloby se žalobce domáhal zrušení napadených rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost výroků a jejich nedostatečné odůvodnění z důvodu nesprávného výkladu právních předpisů a právního posouzení věci, z důvodu nesprávných skutkových závěrů v důsledku nesprávného právního posouzení.

Pod bodem II. žaloby uvedl, že žalovaný nijak neodůvodňuje svůj zřejmý názor, podle něhož právní pojmy „ochranné zařízení“ a „uzavřená část zařízení“ považuje za významově stejné a zaměnitelné (za synonyma téhož), přestože na tomto svém názoru zakládá své rozhodnutí o pochybení žalobce, resp. když žalovaný pro tento účel nijak neobjasňuje významy těchto právních pojmů.

Pod bodem III. žaloby uvedl, že pojem "ochranné zařízení" definován v ustanovení § 2 písm. c) nařízení vlády č. 378/2001 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a náradí, a to tak, že „Pro účely tohoto nařízení se rozumíochranným zařízením mechanické, elektrické, elektronické nebo jiné obdobné zařízení sloužící k bezpečnosti a ochraně života a zdraví zaměstnanců" a další požadavky na "ochranné zařízení" jsou uvedeny v ustanovení § 3 odst. 4 téhož právního předpisu, podle něhož „Ochranné zařízení musí mít pevnou konstrukci odolnou proti poškození, musí být umístěno v bezpečné vzdálenosti od nebezpečného prostoru, nesmí bránit montáži, opravě, údržbě, seřizování, manipulaci a čištění; přístup zaměstnance musí být omezen pouze na tu část zařízení, kde je prováděna činnost, a to pokud možno bez sejmutí ochranného zařízení, nesmí být snadno odnímatelné nebo odpojitelné, nesmí omezovat výhled na provoz zařízení více, než je nezbytně nutné, musí splňovat další technické požadavky na blokování nebo jištění stanovené zvláštním právním předpisem, popřípadě normovou hodnotou, nevyplyvají-li další požadavky ze zvláštního právního předpisu". Pojem "uzavřená část zařízení" obdobným způsobem, jak je tomu u pojmu "ochranné zařízení" vymezen není, avšak v příloze č. 4 výše uvedeného nařízení tento pojem "uzavřená část zařízení" používá v požadavku č. 2 tak, že "Ochrana otvorů uzavřených částí zařízení umožňující přístup k pohyblivým částem uzamykatelnými nebo blokovými ochrannými zařízeními". Ze srovnání citovaných ustanovení, zvláště pak textu požadavku č. 2 v příloze č. 4 nařízení vlády č. 378/2001 Sb., které hovoří o použití specifických "ochranných zařízení" v případě "uzavřených částí zařízení", tak nepochybně vyplývá, že tyto pojmy nejsou zaměnitelné a každý z nich označuje jinou věc.

Dále žalobce uvedl, že je toho názoru, že a/ pojem "uzavřená část zařízení" znamená:

aa/ takovou část zařízení, která je trvale znepřístupněná a ke které tedy při běžném, obvyklém provozování zařízení včetně obvyklé provozní údržby není žádný přístup, a ani z podmínek běžného, obvyklého provozování zde není žádná potřeba, aby takový přístup byl zřízen, přičemž, ab/ případný otvor do takové části zařízení je zřízen jen pro účely vybočující z jeho obvyklého provozování, tedy např. pro jeho opravy či rekonstrukce, a ac/ jen v případě takového otvoru, zřízeného pro tyto účely

překračujícího potřeby obvyklého provozování zařízení, tedy otvoru umožňujícího překonání "uzavření zařízení" musí být opatřen "uzamykatelnými nebo blokovými ochrannými zařízeními";

b/ pojem "ochranná zařízení" jsou všechna ostatní "mechanická, elektrická, elektronická nebo jiná obdobná zařízení sloužící k bezpečnosti a ochraně života a zdraví zaměstnanců", a to i v případě otvorů zřízených pro účely běžného, obvyklého provozu včetně běžné údržby zařízení, tedy otvory v těch částech, které nejsou "uzavřenými částmi zařízení".

Uvedl, že žalovaný tyto právní pojmy "ochranné zařízení" a uzavřená část zařízení" nesprávně nerozlišuje a považuje je za významově stejné a zaměnitelné, nesprávně výše uvedené právní předpisy vykládá a na základě tohoto nesprávného výkladu také dospívá k nesprávným právním závěrům.

Pod bodem IV. žaloby uvedl, že otvor v dané věci byl určen k potřebám obvyklého, běžného provozování předmětného zařízení (za splnění ostatních podmínek zajišťujících bezpečnost a ochranu zdraví), a tedy ochranné zařízení na tomto otvoru nebylo ochranným zařízením na "uzavřené části zařízení" a tedy nebylo nutné, aby splňovalo též požadavek č. 2 přílohy č. 4 nařízení vlády č. 378/2001 Sb., a ochranné opatření v dané věci splňovalo veškeré požadavky obsažené v ustanovení § 2 písm. c) nařízení vlády č. 378/2001 Sb. a v ustanovení § 3 odst. 4 téhož právního předpisu, když žalobcem použitý kovový kryt, zabraňující nahodilému vniknutí do otvoru, byl zcela dostatečný a odpovídající požadavkům právních předpisů. Z tohoto důvodu názor žalovaného, že žalobcem použitý kovový kryt byl nedostatečný, je nesprávný a neodpovídající požadavkům právních předpisů. Použitím výše uvedeného kovového krytu žalobce žádný právní předpis neporušil a tedy a/ žalobce se nedopustil správního deliktu, jak nesprávně tvrdí žalovaný, jakož i Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj v pvoinstančním rozhodnutí, b/ není zde důvod pro uložení pokuty a c/ není zde důvod pro uložení žalobci povinnosti k náhradě nákladů správního řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 28.11.2012 navrhoval zamítnutí žaloby v celém rozsahu. Pod bodem III. vyjádření uvedl, že konstatuje, že v rámci provedeného správního řízení bylo dostatečně potvrzeno kontrolní zjištění, které bylo náležitě doloženo a týkalo se skutkového stavu, že žalobce jako zaměstnavatel na pracovišti hrubé a jemné třídirny koksu minimálně v den pracovního úrazu J. S., nar. X, dne 26.09.2011 provozoval zařízení pro plynulou dopravu nákladu - konkrétně pásový gumotextilní dopravník P 213, jehož hnací buben byl opatřen pevným kovovým krytem (představující uzavřenou část zařízení) s otvorem umožňující přístup k pohyblivým částem, viz doklad č. 36 (foto č. 14 a 15). Tento otvor byl v rozporu s ustanovením čl. 2 přílohy č. 4 nařízení vlády č. 378/2001 Sb. chráněn odnímatelným kovovým krytem (představujícím ochranné zařízení) připevněným na pevném krytu pouze šroubovým spojem v horní části krytu.

Žalovaný konstatoval, že se jako odvolací orgán v rámci odvolacího řízení s těmito podstatnými skutečnostmi ve svém rozhodnutí řádně vypořádal. Poukázal na ustanovení čl. 2 přílohy č. 4 nařízení vlády č. 378/2001 Sb. a uvedl, že dalším

požadavkem na bezpečný provoz a používání zařízení pro plynulou dopravu nákladů je ochrana otvorů uzavřených částí zařízení umožňující přístup k pohyblivým částem uzamykatelnými nebo blokovými ochrannými zařízeními. V konkrétním případě uváděný pevný kovový kryt představuje uzavřenou část zařízení s otvorem umožňujícím přístup k pohyblivým částem a ochrana otvoru odnímatelným kovovým krytem (představujícím ochranné zařízení daného otvoru, avšak na pevném krytu připevněným pouze šroubovým spojem v horní části krytu). Tímto skutkovým stavem bylo tedy současně porušeno ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb., podle kterého je zaměstnavatel povinen zajistit, aby stroje, technická zařízení, dopravní prostředky a nářadí byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které budou používány. Stroje, technická zařízení, dopravní prostředky a nářadí musí být vybaveny ochrannými zařízeními, která chrání život a zdraví zaměstnanců.

Ad b) Žalovaný shodně se žalobou konstatoval, že pojem "ochranné zařízení" je definováno v ustanovení § 2 písm. c) nařízení vlády č. 378/2001 Sb., podle kterého pro účely tohoto nařízení se rozumí ochranným zařízením mechanické, elektrické, elektronické nebo jiné obdobné zařízení sloužící k bezpečnosti a ochraně života a zdraví zaměstnanců. Uvedl, že další požadavky na ochranné zařízení pak stanoví § 3 odst. 4 cit. Nařízení vlády č. 378/2001 Sb., podle kterého ochranné zařízení musí mít pevnou konstrukci odolnou proti poškození, musí být umístěno v bezpečné vzdálenosti od nebezpečného prostoru, c) nesmí bránit montáži, opravě, údržbě, seřizování, manipulaci a čištění; přístup zaměstnance musí být omezen pouze na tu část zařízení, kde je prováděna činnost, a to pokud možno bez sejmutí ochranného zařízení, nesmí být snadno odnímatelné nebo odpojitelné, nesmí omezovat výhled na provoz zařízení více, než je nezbytně nutné, musí splňovat další technické požadavky na blokování nebo jištění stanovené zvláštním právním předpisem, popřípadě normovou hodnotou, nevyplyvají-li další požadavky ze zvláštního právního předpisu.

Konstatoval, že pojem "uzavřená část zařízení" není vymezen nařízením vlády č. 378/2001 Sb., a tento není vymezen ani jiným právním či ostatním předpisem ve smyslu ustanovení § 349 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákoník práce"). Další požadavky na bezpečný provoz a používání zařízení pro plynulou dopravu nákladů upravuje příloha č. 4 cit. Nařízení vlády, podle které její čl. 2 požaduje ochranu otvorů uzavřených částí zařízení umožňující přístup k pohyblivým částem uzamykatelnými nebo blokovými ochrannými zařízeními.

Uvedl, že v oblasti zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci zaměstnanců je při vymezování pojmu "uzavřená část zařízení" možno souhlasit s názorem žalobce uvedeným na straně 4, čl. III, písm. a) bod aa/ a ac/ předmětné žaloby. Nelze však souhlasit se zněním bodu ab/ cit. písm. a) žaloby, podle něhož "uzavřená část zařízení" znamená, že případný otvor do takovéto části zařízení je zřízen jen pro účely vybočující z jeho obvyklého provozování, tedy např. pro jeho opravy či rekonstrukce. V opačném případě by tím došlo k popření podstaty obou významově rozdílných skutečností, resp. k záměně jedné za druhou. Vždy je nutno

samostatně chápat "uzavřenou část „zařízení“ a samostatně případný otvor v něm, který k zamezení přístupu k pohyblivým částem musí být chráněn uzamykatelnými nebo blokovými ochrannými zařízeními. K tomu nutno dodat, že de iure i de facto "uzavřená část zařízení" je samostatná část zařízení a neznamena případný otvor do takového zařízení zřízený z jakýchkoliv důvodů, respektive pro jakékoliv účely, jak v citovaném bodě ab/ uvádí žalobce. Z čl. 2 přílohy č. 4 nařízení vlády č. 378/2001 Sb. jednoznačně vyplývá, že "uzavřená část zařízení" předpokládá otvory (otvor) a pokud tyto otvory (otvor) obsahuje, je v rámci naplnění dalších požadavků na bezpečný provoz a používání zařízení pro plynulou dopravu nákladů bezpodmínečně nutné, aby u daných otvorů byla zabezpečena ochrana uzamykatelnými nebo blokovými ochrannými zařízeními, a to za jediným účelem, kterým je zamezení přístupu k pohyblivým částem, neboť tyto představují riziko ohrožení života a zdraví zaměstnanců. V tomto konkrétním případě tomu tak v době pracovního úrazu nebylo a žalobce tento požadavek naplnil až v době po pracovním úrazu J. S., v rámci přijatých opatření ke sjednání nápravy zjištěných nedostatků a zamezení opakování obdobného pracovního úrazu.

Označil za irelevantní tvrzení žalobce, že "uzavřená část zařízení" znamená případný otvor do takovéto části zařízení a je zřízena jen pro účely vybočující z jeho obvyklého provozování, tedy např. pro jeho opravy či rekonstrukce a uvedl, že naopak je právně významná skutečnost, že u uzavřené části zařízení existoval otvor, který za účelem znemožnění (zabránění) přístupu k pohyblivým částem, nebyl vybaven uzamykatelným nebo blokovým ochranným zařízením. Kontrolou zjištěný a následným správním řízením potvrzený skutkový stav, že zařízení pro plynulou dopravu nákladu - pásový dopravník P 213, jehož hnací buben je, že byl opatřen pevným kovovým krytem (jako uzavřenou částí zařízení) s otvorem, který umožňoval přístup k pohyblivým částem. Daný otvor byl opatřen pouze odnímatelným kovovým krytem (jako ochranným zařízením), který však byl pouze v horní části připevněn šroubovým spojem k pevnému krytu, resp. oné uzavřené části zařízení a nikoli způsobem uzamykatelným nebo blokovým. Nelze tedy dojít k jinému závěru, než že předmětný otvor za účelem znemožnění (zabránění) přístupu k pohyblivým částem pásového dopravníku P 213 nebyl v okamžiku pracovního úrazu vybaven uzamykatelným nebo blokovým ochranným zařízením, jak je dostatečně prokázáno protokolem Policie ČR o ohledání místa činu č.j. KRPT-34595-6/TČ-2011-070272- 312 a fotodokumentací. Pásový dopravník P 213, jakožto zařízení pro plynulou dopravu nákladu, nebylo jako technické zařízení z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které bylo dne 26.09.2011 používáno, a toto zařízení pro plynulou dopravu nákladu neodpovídalo požadavku na bezpečný provoz a používání, když nezajišťovalo ochranu svého otvoru (otvoru uzavřených částí zařízení) umožňujícího přístup k pohyblivým částem, a to uzamykatelnými nebo blokovými ochrannými zařízeními.

Provedenou kontrolou bylo dostatečně zjištěno, že v době pracovního úrazu zaměstnance J. S. dne 26.09.2011 na pracovišti hrubé a jemné třídírny koksů, bylo provozováno technické zařízení pro plynulou dopravu nákladu - pásový gumotextilní dopravník P 213, aniž bylo vybaveno ochranným zařízením, které by chránilo život a zdraví zaměstnanců. Dané zařízení jako celek, jehož hnací buben byl opatřen

pevným kovovým krytem s otvorem umožňující přístup k pohyblivým částem. Tento otvor byl v danou dobu chráněn odnímatelným kovovým krytem, který však byl na pevném krytu připevněn pouze v jeho horní části šroubovým spojem.

K výši pokuty žalovaný uvedl, že tuto snížil z částky 300.000,- Kč na částku 210.000,- Kč s přihlédnutím k částečnému vyhovění odvolání žalobce a zastavení správního řízení pro dva správní delikty podle § 30 odst. 1 písm. f) a s) zákona o inspekci práce. Při stanovení nové výše pokuty přihlédl žalovaný k závažnosti spáchaného správního deliktu podle § 30 odst. 1 písm. r) zákona o inspekci práce, neboť se v daném případě jednalo o nejzávažnější správní delikt, ze kterého byl žalobce uznán vinen, a který byl i v příčinné souvislosti s následkem, tedy pracovním úrazem J. S., nar. X, dne 26.09.2011. Závažnost daného správního deliktu je o to markantnější, že následkem předmětného pracovního úrazu došlo nejen k pracovnímu úrazu zaměstnance žalobce s hospitalizací delší než pět dní, ale především k trvalému poškození zdraví postiženého zaměstnance, kterým je ztráta pravé horní končetiny.

Ad c) Žalovaný uvedl, že je toho názoru, že tak jako on, tak i oblastní inspektorát práce správně vyložil právní předpisy a provedl právní posouzení věci v intencích právních předpisu, tedy neučinil nesprávný skutkový závěr, jak namítá žalobce. Žalobce jako účastník správního řízení nebyl na svých právech ve smyslu ustanovení § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, žádným způsobem krácen. Rozhodování správních orgánů obou stupňů naplňuje veškeré požadavky správního řádu kladené na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, která byla vydána po provedeném správním řízení, jehož součástí bylo i řádně provedené dokazování před správním orgánem 1. stupně.

Žalobce se vyjádřil dne 12.9.2013 k vyjádření žalovaného ze dne 28.11.2012. Zdůraznil, že pásový dopravník byl vybaven krytem hnacího bubnu, který sice byl a je odnímatelný avšak samozřejmě s použitím náradí tak, jak to požaduje nařízení vlády č. 378/2001 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a náradí. Otvor v předmětném krytu byl rovněž odnímatelný s použitím náradí. Dovožoval, že odnímatelný kovový kryt hnacího bubnu je podle ustanovení § 2 písm. c/ nařízení vlády č. 378/2001 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a náradí, mechanickým ochranným zařízením a nikoliv uzavřenou částí zařízení, podle bodu 2, přílohy 4 téhož nařízení vlády, a že tedy ochrana otvoru v tomto mechanickém ochranném zařízení nevyžadovala uzamykatelné ochranné zařízení. Jinými slovy: pokud samotný kryt je dostatečnou mechanickou zábranou, byť odnímatelnou s použitím náradí, není zde žádný důvod a ani požadavek právního předpisu, aby zakrytí otvoru v takovém krytu nemohlo být rovněž takto odnímatelné, tedy odnímatelné s použitím náradí, resp. aby muselo být, na rozdíl od celého krytu, zajištěno zámkem. Nebezpečné místo ochranným zařízením vybaveno bylo a toto ochranné zařízení odpovídalo požadavkům nařízení vlády č. 378/2001 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a náradí. Žalobce nepovažoval rozdíl mezi pojmem „ochranné

zařízení“ a pojmem „uzavřenou částí zařízení“ za spornou záležitost. Poukázal na to, že žalovaný v části „Ad b) svého stanoviska připouští, že pojem „uzavřená část zařízení“ není platnou legislativou definován a uvedl, že žalovaný si vytvořil vlastní výklad, kde ochranné zařízení (odnímatelný kryt) ztotožňuje s uzavřenou částí zařízení. Na tomto výkladu, podle názoru žalobce nesprávném, žalovaný opřel své rozhodnutí. Žalobce poukázal na přílohu č. 4 Nařízení vlády č. 378/2001 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a nářadí, kde v požadavku č. 2 v žádném případě není uvedeno, že za uzavřenou část zařízení se považuje zařízení opatřené ochranným krytem. K vyjádření žalovaného, že žalobce po vzniku úrazu vybavil otvor v ochranném zařízení zámkem, žalobce potvrdil, že otvor v krytu byl po úrazu vybaven zámkem a uvedl, že to neznamena, že žalobce toto patření považuje za správné a odpovídající požadavkům nařízení vlády č. 378/2001 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz používání strojů, technických zařízení, přístrojů a nářadí. Vybavení zámkem bylo provedeno pouze k splnění „nařízení opatření k odstranění závad“ podle ust. § 7 odst. 1 písm. k/ zák.č. 251/2005 Sb., o inspekci práce. Toto Inspekci práce nařízení a žalobcem pouze z tohoto důvodu učiněné opatření však rozhodně nemůže vyloučit vznik obdobného pracovního úrazu a současně je nelze interpretovat tak, že tím žalobce akceptoval stanovisko Inspekce práce a že tedy tím potvrdil vadnost původního stavu. K tomu žalobce zdůraznil, že ani příčinou předmětného úrazu nebyla skutečnost, že otvor nebyl opatřen zámkem, protože obsluha dopravního pásu by stejně musela být vybavena klíči a měla by možnost kryt odemknout.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 27.8.2012 č. j. 2460/1.30/12/14.3 a opravného usnesení ze dne 3.9.2012 č. j. 2460/1.30/12/14.3-Us, jakož i obsahem připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, vč. kontrolního spisu. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního), přičemž toto rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb. s. ř. s.) a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Provedeným dokazováním krajský soud zjistil, že:

- 1) Dne 26.9.2011 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Územní odbor Frýdek-Místek, 2. oddělení obecné kriminality v Třinci sepsala protokol o ohledání místa činu ve věci pracovního úrazu J. S. Byla provedena fotodokumentace, náčrtek a zaslala Oblastnímu inspektorátu práce pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj Protokol o ohledání místa činu a fotodokumentaci.
- 2) Záznam o pracovním úrazu poškozeného byl sepsán 29.9.2011.

3) J. S. dne 23.2.2012 v 10.40 hod poskytl Oblastnímu inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj tyto informace: „Dne 26.09.2011 jsem přišel do práce v cca 13:30 hod. a ve 14: 00 hod. mi začínala odpolední směna. Ten den jsem pracoval jako předák směny, což znamená, že jsem měl na starosti pracovníky na jemné a hrubé třídírny koksu. Když jsme spustili sypání jemného koksu, zjistili jsme, že pás č. 213 podkluzuje. Nahlásili jsme poruchu zámečníkům a čekali na příchod poruchové služby. Zaměstnanci poruchové služby měli důležitější poruchu na odstranění, tak jsme čekali, až dorazí. Kolem 16:30 hod. dorazila poruchová služba, která začala napínat pás dopravníku č. 213. Po dokončení napnutí jsme zkušebním provozem zjistili, že pás znovu prokluzuje, byl málo natažený. Proto jsem šel ke hnacímu bubnu, že ho namažu. Vystoupal jsem po schodech k přístupové plošině, kryt byl otevřen a za klidu pásu jsem namazal hnací buben mazací hmotou k tomuto určenou. Po namazání pásu jsem dal pokyn pí. K. k uvedení pásu do chodu a ta takto udělala. Zda pás znovu prokluzoval už nevím, při uvedení pásu do chodu jsem se začal zvedat, klečel jsem na kolenou, zatočila se mi hlava a při snaze se zachytit jsem pravděpodobně vnikl pravou horní končetinou do prostoru hnacího bubnu. Po zachycení mé končetiny jsem sešel dolů k zámečníkům do odpočívárny, kde zavolali záchrannou službu.“

Dále poškozený uvedl, že vše je řešeno automaticky z velínu, ke komunikaci s velinářkou užívají vysílačky. Vždy je prováděna oprava za klidu dopravního pásu, nahlásí se oprava určitého dopravního pásu velináře, která pásy zastaví a může i zablokovat pomocí blokovacího spínače. Absolvoval školení. Na třídírně koksu pracoval teprve dva měsíce, předtím pracoval na koksárenské baterii, jako obsluha stroje. Na koksárenských bateriích prováděl obsluhu stroje a na třídírně koksu prováděl spouštění sypání, uvedení do chodu dopravníků.

K proškolení poškozený sdělil, že školení bylo obecné, konkrétně opravy dopravníkového pásu neprobírali. Oprava dopravníkového pásu je na zaměstnancích poruchové služby. Při úraze pracoval sám na místě hnacího bubnu.

4) Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj dne 28.2.2012 sepsal protokol č.j. 2445/10.41/12/15.4 o kontrole, která byla provedena dne 3.10.2011, 2.2.2012, 28.2.2012 v Třinci inspektorem Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj právnické osoby Třinecké železárny, a.s. Kontrola byla zaměřena na příčiny a okolnosti pracovního úrazu zaměstnance J. S., nar. X. Ohledáním bylo zjištěno, že budova s pracovištěm jemné a hrubé třídírny koksu se nachází cca 300 m od první odbočky vpravo po vstupu bránou. Vstup do budovy je proveden venkovním zastřešeným železným schodištěm. Z koksové rampy se vychladlý koks postupným otevíráním jednotlivých rampových uzávěrů dopravuje gumotextilním dopravním pásem 201 a následným přesypem na 203 do hrubé třídírny koksu. Na třídícím roštu 222, resp. 223 dojde k oddělení koksu o průměru nad 40 mm od ostatních jemnějších podílů. Propad z třídících roštů je dopravován pásem 204 na dopravní pásy 250 nebo 251 do jemné třídírny koksu. Na jemné třídírně koksu se propad třídí na rezonančních sítích na jednotlivé frakce dle velikosti. Jednotlivé frakce jsou dle potřeby dopravovány buď pásem 254 do železničních vagonů, nebo prostřednictvím pásů 253, 213, 213a a

208, který dopravuje koks k zásobníkům vysokých pecí. Veškerá doprava koksu od koksové rampy až po zásobníky vysokých pecí, případně až do železničních vagónů, je prováděna gumotextilními dopravními pásy.

K pracovnímu úrazu postiženého J. S. došlo v místě hnacího bubnu dopravního pásu 213, který dopravuje koks prostřednictvím pásů do zásobníků vysokých pecí. Přístup k hnacímu bubnu dopravního pásu 213 je tvořen železnými schody vedoucí k plošině opatřené zábradlím. Podlaha plošiny se nachází ve výšce cca 180cm. Hnací buben je opatřen pevným kovovým krytem s otvorem umožňujícím přístup k pohyblivým částem, který je zajištěn odnímatelným krytem, přičemž připojení tohoto krytu k pevnému je provedeno šroubovým spojem. Při ohledání místa pracovního úrazu Policií ČR dne 26.9.2011 (Protokol o ohledání místa činu, fotodokumentace) bylo zjištěno, že odnímatelný kryt se nachází v horní poloze (zcela otevřen) a přes otvor v pevném krytu zajišťující hnací buben byl přístup k pohyblivým částem zařízení pro plynulou dopravu nákladů.

Při ohledání místa pracovního úrazu dne 3.10.2011 bylo zjištěno, že odnímatelný kryt, který je součástí pevného krytu hnacího bubnu, je nově mimo zajištění šroubovým spojem zajištěn také uzamykatelným způsobem, prostřednictvím visacího zámku (kladky).

Dále inspektor Oblastního inspektorátu práce (dále jen OIP) se vyjádřil k popisu události, k odborné a zdravotní způsobilosti J. S. (dále jen poškozeného), k pracovním a technologickým postupům poskytování osobních ochranných pracovních prostředků, prevenci rizik a dalším zjištěním.

V konkrétním výčtu kontrolovanou osobou nedodržených povinností plynoucích z právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce, případně předpisů souvisejících z provedené kontroly podle ustanovení § 5 odst.1 písm. e) zákona o inspekci práce pod bodem 1. je uveden § 103 odst.3 věty první zákona č. 262/2006 Sb., pod bodem 2. § 4 odst.1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb. a pod bodem 3. § 5 odst.1 věty první zákona č. 309/2006 Sb. Závěrem protokolu je uvedeno poučení kontrolované osoby.

5) Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj se sídlem v Ostravě dne 4.4.2012 č.j. 3951/10.30-M/12/14.3 vydal příkaz ve věci správního řízení s účastníkem – právnickou osobou Třinecké železářny, a.s. pro správní delikt na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst.1 písm. f), r), s) zákona o inspekci práce a rozhodl podle § 67 odst.1, § 150 a § 79 odst.1 a 5 správního řádu tak, že účastníka řízení uznal vinným tím, že spáchal: 1) správní delikt na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst.1 písm. f) zákona o inspekci práce, kterého se dopustil tím, že nedodržel povinnosti při zajišťování bezpečnosti práce stanovené v § 103 odst.3 věty první zákona č. 262/2006 Sb., 2) správní delikt na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst.1 písm. r) zákona o inspekci práce, kterého se dopustil tím, že nesplnil povinnosti při zajištění řádného stavu používaných výrobních a pracovních prostředků a zařízení, stanovené v ustanovení § 4 odst.1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb. a 3) správní delikt na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst.1

písm. s) zákona o inspekci práce, kterého se dopustil tím, že porušil povinnost týkající se organizace práce a pracovních postupů stanovenou v ustanovení § 5 odst.1 věty první zákona č. 309/2006 Sb., když jako zaměstnavatel neorganizoval práci a nestanovil pracovní postupy tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti. Za tyto správní delikty uložil účastníku pokutu ve výši 300.000,- Kč a dále povinnost uhradit v téže lhůtě paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1.000,-Kč. V odůvodnění rozhodnutí se Oblastní inspektorát práce podrobně vyjádřil ke všem správním deliktům i výši uložené sankce.

6) Třinecké železářny, a.s. podaly odpor proti příkazu č.j. 3951/10.30-M/12/14.3 ze dne 4.4.2012, ve kterém se vyjádřily ke správním deliktům pod body 1-3. Navrhovaly zrušení Příkazu č. 3951/10.30-M/12/14.3 ze dne 4.4.2012.

7) Státní úřad inspekce práce dne 16.4.2012 nařídil ústní jednání ve věci na 3.5.2012 v 8.00 hod.

8) Dne 3.5.2012 Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj se sídlem v Ostravě sepsal protokol o ústním jednání ve správním řízení zahájeném pro správní delikty na úseku bezpečnosti práce dle § 30 odst. 1 písm. f), r), s) zákona o inspekci práce s účastníkem řízení Třinecké železářny a.s. Třinec za přítomnosti zástupců účastníka. Bylo provedeno dokazování listinami uvedenými pod č. 1-15 protokolu. Zástupci účastníka mimo jiné uvedli, že pojem ochranné zařízení nelze ztotožňovat s pojmem uzavřená část dopravního zařízení. Poukázali na část bod 2.2 Etapa montáže, kde o těchto otvorech není zmínka a taktéž část 2,3 Etapa používání, kde konkrétně v bodu 2.3.6 se hovoří o tom, že za chodu dopravního zařízení nesmí být otevírány kontrolní otvory, které neodpovídají ust. 2.11. Poukázali na skutečnost, že v konkrétním případě se jednalo o ochranné zařízení hnacího bubnu ve smyslu § 2 písm. c) a § 3 písm. d) nař. vl. č.378/2001 Sb. Ochranné zařízení bylo odnímatelné pomocí šroubu za účelem přístupu ke strojnímu zařízení pro případné opravy. V tomto krytu byl učiněn ze strany zaměstnavatele otvor, který byl následně po předmětném pracovním úraze opatřen visacím zámkem. Daný otvor byl učiněn za účelem zejména mazání bubnu. Postižený zaměstnavateli sdělil, že si ze vzniku svého pracovního úrazu nic nepamatuje. Zaměstnavatel plně respektuje svou objektivní odpovědnost za pracovní úraz bez závislosti na jakýchkoliv okolnostech.

9) Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj rozhodl dne 21.5.2012 tak, že účastník řízení Třinecké železářny, a.s. se sídlem Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000 v návaznosti na výsledky kontroly podle § 5 odst.1 písm. e) zákona o inspekci práce, provedené inspektorem OIP ve dnech 3.10.2011, 2.2.2012 a 28.2.2012, a to kontroly příčin a okolností pracovního úrazu s hospitalizací delší než pět dní zaměstnance J. S., nar. X, ke kterému došlo dne 26.9.2011 v cca 16:35 hodin na pracovišti třídirny koksu v místě hnacího bubnu dopravního pásu 213 ze dne 28.2.2012, a v návaznosti na výsledky provedeného správního řízení, se uznává vinným, že spáchal:

- správní delikt na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce (ve znění účinném do 31.12.2011), kterého se dopustil tím, že

nedodržel povinnosti při zajišťování bezpečnosti práce stanovené v § 103 odst. 3 věta první zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění účinném do 31.12.2011, když provedenou kontrolou bylo zjištěno, že jako zaměstnavatel neurčil obsah školení o právních a ostatních předpisech k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, jestliže ze "Zápisníku bezpečnosti práce" zaměstnance J. S. vyplynulo zjištění, že dne 1.6.2011 byl jmenovaný "seznámen a proškolen z DTP a BP pro profesi strojník HTK, JTK". V průběhu provedené kontroly účastník řízení jako kontrolovaná osoba nepředložil obsah tohoto školení o právních a ostatních předpisech k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, které zajišťoval jmenovanému zaměstnanci z důvodu změny pracovního zařazení ze strojníka koksovny (obsluha stroje KB - koksárenské baterie) na strojníka koksovny (jemná třídírna koksu), jestliže v dokumentaci vedené o provedeném školení je uveden pouze odkaz obecně na detailní technologické postupy (DTP) a bezpečnostní postupy (BP) pro profesi strojník HTK, JTK, aniž by byl uveden konkrétní obsah školení;

- správní delikt na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. r) zákona o inspekci práce (ve znění účinném do 31.12.2011), kterého se dopustil tím, že nesplnil povinnosti při zajištění řádného stavu používaných výrobních a pracovních prostředků a zařízení stanovené v § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění účinném do 31.12.2011, a za použití § 3 odst. 5 písm. d) v článku 2. přílohy č. 4 nařízení vlády č. 378/2001 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a nářadí, když jako zaměstnavatel nezajistil, aby zařízení pro plynulou dopravu nákladů - pásový dopravník P 213 bylo jako technické zařízení z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které bylo dne 26.9.2011 používáno, a odpovídalo požadavku na bezpečný provoz a používání daného zařízení pro plynulou dopravu nákladů ochranou otvorů uzavřených částí zařízení umožňující přístup k pohyblivým částem uzamykatelnými nebo blokovými ochrannými zařízeními, neboť provedenou kontrolou bylo zjištěno, že uvedené technické zařízení nebylo vybaveno ochranným zařízením, které chrání život a zdraví zaměstnanců, jestliže bylo zjištěno, že na pracovišti hrubé a jemné třídírny koksu bylo v době pracovního úrazu zaměstnance J. S., dne 26.9.2011 provozováno dané zařízení pro plynulou dopravu nákladů (pásový gumotextilní dopravník P 213), jehož hnací buben byl opatřen pevným kovovým krytem s otvorem umožňujícím přístup k pohyblivým částem. Tento otvor byl v danou dobu chráněn odnímatelným kovovým krytem, který však byl na pevném krytu připevněn pouze v jeho horní části šroubovým spojem;

- a správní delikt na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. s) zákona o inspekci práce (ve znění účinném do 31.12.2011), kterého se dopustil tím, že porušil povinnost týkající se organizace práce a pracovních postupů, stanovenou v § 5 odst. 1 věty první zákona č. 309/2006 Sb., když jako zaměstnavatel neorganizoval práci a nestanovil pracovní postupy tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti, neboť provedenou kontrolou bylo zjištěno, že doprava koksu na pracovišti hrubé a jemné třídírny koksu se provádí a dne

26.9.2011 byla také prováděna pomocí zařízení pro plynulou dopravu nákladů, konkrétně pásovými dopravníky s gumotextilními dopravními pásy, avšak z kontrolovaných dokladů "*Denní záznam dispečera*" ze dne 16.8.2011, 18.9.2011, 20.9.2011, 22.9.2011, 26.9.2011, 26.10.2011, 20.12.2011, 4.1.2012 a 25.1.2012 vyplynulo, že v cca dvouměsíčních intervalech dochází k situacím, že zaměstnanci kontrolované osoby provádí na zařízení pro plynulou dopravu nákladů opravy, jejichž součástí je napínání gumotextilních dopravních pásů a i kontrola a mazání poháněcího bubnu. Pro tyto činnosti však účastník řízení jako zaměstnavatel nestanovil pracovní postupy, které by obsahovaly např. zajištění vzájemného dorozumívání mezi zaměstnancem provádějícím opravu zařízení pro plynulou dopravu nákladů napínáním pásů, zaměstnancem provádějícím kontrolu a mazání poháněcího bubnu a zaměstnancem velínu, dále konkrétně nestanovil jednotlivé pracovní úkony potřebné (i související) pro odstranění závady (konkrétně zejména napínání dopravního gumotextilního pásu, jeho kontrolu a mazání poháněcího bubnu, zvláště pak pásu P 213) při dodržování základních zásad bezpečného chování, včetně činností, které jsou v rámci kontroly a mazání poháněcího bubnu zakázány.

Za spáchání uvedených správních deliktů účastníku řízení podle § 30 odst. 2 písm. d) a c) zákona o inspekci práce byla uložena pokuta ve výši: 300.000,-- Kč s tím, že uloženou pokutu je účastník řízení povinen uhradit nejpozději do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu Ostrava převodním příkazem na číslo účtu: X vedeného u ČNB, KS-X, VS-X, SS-X. II. Účastníku řízení dále byla uložena povinnost uhradit do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1.000,- Kč, a to na účet Celního úřadu Ostrava, č.ú. X vedený u ČNB, KS-X, VS-X, SS-X.

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvedl, že Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj se sídlem v Ostravě (dále jen OIP) ve dnech 3.10.2011, 2.2.2012 a 28.2.2012, provedl u účastníka řízení jako kontrolované osoby kontrolu podle § 5 odst. 1 písm. e) zákona o inspekci práce (dále jen ZIP), a to kontrolu příčin a okolností pracovního úrazu s hospitalizací delší než pět dní zaměstnance J. S., nar. X, ke kterému došlo dne 26.9.2011 v cca 16:35 hodin na pracovišti třídirný koks v místě hnacího bubnu dopravního pásu 213. Provádění kontroly byl při jejím zahájení za účastníka řízení přítomen Z. G., představitel pro BOZP. O výsledku provedené kontroly byl inspektorem OIP dne 28.2.2012 zpracován protokol čj. 2445110.41/12/15.4. S obsahem protokolu byl účastník řízení jako kontrolovaná osoba řádně seznámen, tomuto byl téhož dne 28.2.2012 předán jeden jeho stejnopis a tento byl současně vyrozuměn o možnosti písemně požádat o jeho přezkoumání ve smyslu § 41 odst. 1 ZIP, a to do 5 pracovních dnů ode dne seznámení se s protokolem. O případné přezkoumání protokolu účastník jako kontrolovaná osoba písemně nepožádal. Provedenou kontrolou bylo mimo jiné zjištěno, že účastník řízení jako kontrolovaná osoba nesplnil povinnosti zaměstnavatele, vyplývající z právních a ostatních předpisů k zajištění bezpečnosti práce, uvedené v závěrečné části protokolu o výsledku kontroly zejména pod body 1., 2. a 3. zjištěných nedostatků, a to:

ad. 1) Podle § 103 odst. 3 věty první zákoníku práce, když neurčil obsah

školení o právních a ostatních předpisech k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Kontrolou "*Zápisníku bezpečnosti práce*" zaměstnance J. S. bylo zjištěno, že dne 01. 06. 2011 byl jmenováný "*seznámen a proškolen z DTP a P pro profesi strojník HTK, JTK*". Při provedené kontrole kontrolovaná osoba nepředložila obsah tohoto školení o právních a ostatních předpisech k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci zajištěného jmenovanému z důvodu změny pracovního zařazení ze strojníka koksovny na strojníka koksovny (jemná třídírna koksu). V dokumentaci vedené o provedeném školení je uveden pouze odkaz obecně na detailní technologické postupy (DTP) a bezpečnostní postupy (BP) pro profesi strojník HTK, JTK, přičemž ale není uveden konkrétní obsah školení.

ad. 2) Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb. tím, že nezajistil, aby technické zařízení, konkrétně zařízení pro plynulou dopravu nákladů - pásový dopravník P 213, bylo z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které bude používáno. Uvedené technické zařízení nebylo vybaveno ochranným zařízením, která chrání život a zdraví zaměstnanců. Kontrolou bylo zjištěno, že na pracovišti hrubé a jemné třídírny koksu je provozováno zařízení pro plynulou dopravu nákladů - konkrétně pásový gumotextilní dopravník P 213, jehož hnací buben je opatřen pevným kovovým krytem s otvorem umožňujícím přístup k pohyblivým částem. Tento otvor je chráněn odnímatelným kovovým krytem připevněným na pevném krytu pouze šroubovým spojem v horní části krytu, což je v rozporu s ustanovením čl. 2 přílohy č. 4 k nařízení vlády č. 378/2001 Sb., kterým se stanovují bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a náradí, ve znění pozdějších předpisů, za užití ustanovení § 3 odst. 5 písm. d) nařízení vlády. Podle uvedeného ustanovení je požadavkem na bezpečný provoz a používání zařízení pro plynulou dopravu nákladů ochrana otvorů uzavřených částí zařízení umožňující přístup k pohyblivým částem uzamykatelnými nebo blokovými ochrannými zařízeními.

Dne 26.09.2011 při pracovním úraze zaměstnance J. S., nar.X, byl otvor pro přístup k pohyblivým částem zajištěn pouze šroubovým spojem, až po tomto pracovním úraze byl ochranný kryt předmětného otvoru zajištěn také uzamykatelným ochranným zařízením - visacím zámkem.

ad. 3) Podle § 5 odst. 1 věty první zákona č. 309/2006 Sb. tím, že neorganizoval práci a nestanovil pracovní postupy tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti. Kontrolou bylo zjištěno, že doprava koksu na pracovišti hrubé a jemné třídírny koksu je prováděna pomocí zařízení pro plynulou dopravu nákladů, konkrétně pásovými dopravníky s gumotextilními dopravními pásy. Kontrolou dokladů "*Denní záznam dispečera*" ze dne 16. srpna 2011, 18. září 2011, 20. září 2011, 22. září 2011, 26. září 2011, 26. října 2011, 20. prosince 2011, 4. ledna 2012, 25. ledna 2012" bylo zjištěno, že v cca dvouměsíčních intervalech dochází k situacím, že zaměstnanci kontrolované osoby provádí na zařízení pro plynulou dopravu nákladů opravy, jejichž součástí je napínání gumotextilních dopravních pásů. Pro tuto činnost kontrolovaná osoba nestanovila pracovní postup, který by obsahoval např. zajištění dorozumívání mezi zaměstnancem provádějící opravu na zařízení pro plynulou dopravu nákladů

a zaměstnancem obsluhující opravované zařízení pro plynulou dopravu nákladů, dále konkrétně stanovil jednotlivé pracovní úkony potřebné pro odstranění závady (konkrétně: napínání dopravního gumotextilního pásu a zvláště pak pásu P 213) při dodržování základních zásad bezpečného chování, včetně činností, které jsou zakázány.

Po ukončení kontrolní činnosti, v návaznosti na její výsledky uvedené v bodu 1., 2. a 3. zjištěných nedostatků, OIP jako správní orgán zahájil z moci úřední s účastníkem správního řízení, kdy dne 4.4.2012 vydal příkaz čj. 3951/10.30-M/12/14.3, spis. zn. 047110.11/12, který byl dne 5.4.2012 vypraven k doručení, a který byl účastníku řízení doručen téhož dne 5.4.2012. Vydaným příkazem byl účastník řízení uznán vinným, že spáchal tři správní delikty na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. f), r) a s) ZIP, za což mu byla uložena pokuta ve výši 300.000,-- Kč. Současně mu byla uložena povinnost uhradit paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1.000,- Kč. Proti vydanému příkazu podal účastník řízení včas odpor ze dne 10.4.2012, který byl již téhož dne (tj. pátý den lhůty) doručen správnímu orgánu do jeho datové schránky a jím následně zaregistrován pod čj. 4852/10.30/12/14.3.

10) Podaným odporem účastník řízení se vyjádřil k jednotlivým správním deliktům, kdy ke správnímu deliktu č. 1 uvedl, že "Dokumentace, která popisuje předmětné zařízení je označena jako ZTP VK - 01 Třídírný koksu", účinný od 15.6.2009. S tímto předpisem byl zaměstnanec ve skutečnosti seznámen, ale odvolávka na zápis v ZBP je nepřesná. Doklad o proškolení s platným ZTP VK - 01 je však patrný z celoroční osnovy periodického školení BOZ pro rok 2011, v červnu proběhlo školení a zápis o školení je uveden v Deníku BOZP dne 28. 6. 2011 ". Ke správnímu deliktu č. 2 uvedl, že "Hnací buben byl a je opatřen pevným krytem s otvorem umožňujícím přístup k pohyblivým částem. Tento otvor byl zajištěn odnímatelným kovovým krytem, který byl na krytu hnacího bubnu připevněn šroubovým spojem. Dle názoru zaměstnavatele však tato skutečnost není v příčinné souvislosti se vznikem úrazu, neboť lze konstatovat, že i v případě, že by v době úrazu byl kryt otvoru vybaven zámkem, postižený by v rámci svých povinností měl klíč od zámku a otvor pro účely kontroly a mazání by si musel otevřít". Ke správnímu deliktu č. 3 uvedl, že "Napínání pásu neprováděl postižený, ale pracovníci údržby, které k provedení této činnosti přivolal. Postižený prováděl kontrolu a dle jeho výpovědi, která je uvedena v protokolu, i mazání poháněcího bubnu. Pracovní postup pro opravy transportních dopravníků je zapracován a používá jej strojní údržba". Závěrem podaného odporu účastník řízení žádal o zrušení vydaného příkazu OIP.

11) Na základě podaného odporu byl vydaný příkaz v souladu s ustanovením § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a v zahájeném správním řízení bylo pokračováno. V průběhu správního řízení za účelem provedení důkazů potřebných ke zjištění stavu věci a zajištění dostatečných podkladů pro rozhodnutí nařídil správní orgán na den 3.5.2012 ústní jednání. O nařízeném ústním jednání správní orgán účastníka včas písemně vyrozuměl přípisem ze dne 16.4.2012. Nařízeného ústního jednání dne 3.5.2012 byl za účastníka řízení přítomen zplnomocněný Ing. Z. G. a externí poradce účastníka pro oblast BOZP Ing. L. B. Z protokolu o ústním jednání čj. 3951/10.30/12/14.3, pořízeným správním orgánem toho dne 3.5.2012 vyplývá, že

správní orgán v rámci nařízeného ústního jednání provedl důkazy čtením listin, popř. seznámením se s jejich obsahem, obsažených ve spise OIP Ostrava o provedené kontrole podle § 5 odst. 1 písm. e) ZIP č.j. 2445/10.41/12/15.4, sp. zn. PÚ 205/2011, tj. o kontrole příčin a okolností pracovního úrazu s hospitalizací delší než pět dní zaměstnance J. S., ke kterému došlo dne 26.9.2011 v cca 16:35 hodin na pracovišti třídírny koksu v místě hnacího bubnu dopravního pásu 213, a rovněž tak listin obsažených ve správním spise OIP sp. zn. 047/2012, čj. 3951/10.30/12/14.3.

V průběhu ústního jednání účastník nejdříve uvedl zejména, že skutečnosti zjištěné provedenou kontrolou, týkající se pracovního úrazu J. S. dne 26.9.2011, jeho způsobu, rozsahu, ani následku nerozporuje, s výjimkou konkrétně prováděné činnosti postiženým v okamžiku svého pracovního úrazu a odkázal na svůj podaný odpor a vyjádření ke správnímu deliktu pod pořadovým číslem 3. Vyjádřil odlišný právní názor na aplikaci nařízení vlády č. 378/2001 Sb. na konkrétně řešený případ. Poukázal na jeho § 2, § 3 odst. 1 písm. d), § 3 odst. 4 písm. d) a přílohu č. 4 bod 2 a na část ČSN ISO 1819 (26 0005) "Zařízení pro plynulou dopravu nákladů, Bezpečnostní předpisy, Všeobecná ustanovení". Zdůraznil, že nechce stavět citovanou normu nad právní předpis, zdůraznil však skutečnost, že pojem ochranné zařízení nelze ztotožňovat s pojmem uzavřená část dopravního zařízení. Rovněž poukázal na ČSN ISO 1819 (26 0005) zejména na část 2.3.6, kde se hovoří o tom, že za chodu dopravního zařízení nesmí být otevírány kontrolní otvory, které neodpovídají ust. 2.11. S odvoláním se na pořízenou fotodokumentaci po přijetí opatření kontrolou zjištěných nedostatků poukázal na skutečnost, že v konkrétním případě se jednalo o ochranné zařízení hnacího bubnu ve smyslu § 2 písm. c) a § 3 písm. d) nařízení vlády č. 378/2001 Sb. Dále, že toto ochranné zařízení bylo odnímatelné pomocí šroubu za účelem přístupu ke strojnímu zařízení pro případné opravy. V tomto krytu byl učiněn ze strany zaměstnavatele otvor, který byl následně po předmětném pracovním úraze opatřen visacím zámkem. Daný otvor byl učiněn za účelem zejména mazání bubnu, což pro ilustraci doložil fotodokumentací. K dotazu správního orgánu uvedl, že pracovním úrazem postižený J. S. již v současné době není hospitalizován, je však nadále v dočasné pracovní neschopnosti v důsledku pracovního úrazu, že jako zaměstnavatel tohoto zaměstnance odškodní v plném rozsahu s přihlédnutím ke skutečnosti, že postižený sdělil zaměstnavateli, že si ze vzniku svého pracovního úrazu nic nepamatuje, a že zaměstnavatel plně respektuje svou objektivní odpovědnost za jeho pracovní úraz bez závislosti na jakýchkoliv okolnostech a možnosti zproštění své odpovědnosti v konkrétním případě odpadají. Účastník řízení se vyjádřil k jednotlivým důkazům. Uvedl, že zaměstnanec J. S. v rámci popisu práce se podílí na provádění oprav a odstraňování poruch, že činnost dotyčného zaměstnance z pohledu jeho faktického výkonu neznamena skutečné provádění oprav a odstraňování poruch, ale jako nahlášení poruchy, být přítomen v průběhu odstraňování poruchy zaměstnanci údržby a podílet se na znovuspuštění pásu po odstranění závady. Pokud odstranění závady spočívá v namazání pásu proti jeho prokluzování, mohou tuto závadu odstraňovat zaměstnanci obsluhující dopravní pás. Pokud však odstranění závady spočívá v napínání pásu, toto není v silách obsluhy a musí závadu odstranit zaměstnanci údržby, což vyplývá z bodu 12 části 3.3 dokumentu ZTP VK - 01 "Třídírny koksu" z roku 2009, 1. vydání. Účastník též

poukázal na dvojí vedení záznamů o provedeném školení a to jednak v zápisníku BOZP a jednak v deníku BOZ. U důkazu - část deníku BOZ poukázal na záznam ze dne 28. 6. 2011 o podrobném obsahu instruktáže dle osnovy č. 6, kde mj. bod c) obsahuje údaj VKbbt - ZTP VK - 01 třídirny koks. Tento záznam dokládá, že o těchto skutečnostech byl kromě ostatních zaměstnanců seznámen i dotýčný J. S. pod poř.č. 31. K důkazu - celoroční osnova periodického školení BOZP s platností pro období 2011 uvedl, že tato listina dokládá osnovu celoročního periodického školení jednotlivých zaměstnanců a J. S. byl dle této osnovy proškolen v měsíci červen, viz záznam deníku ze dne 28.6.2011, přičemž po jeho přeřazení na pracoviště HTK a JTK dne 1. 6. 2011 byl zaškolován podle osnovy zaškolení pracovníků pro práci "obsluha HTK a JTK" a k používání zařízení pro plynulou dopravu nákladů s účinností dne 4.3.2011. V návaznosti na chybný záznam v zápisníku bezpečnosti práce postiženého J. S. listina dokládá jeho proškolení pro práci obsluhy HTK a JTK, přičemž mistr provádějící záznam do zápisníku bezpečnosti práce nepřesně uvedl na str. 10 o seznámení a proškolení dne 1 6.2011 a dne 16.6.2011 o přezkoušení z DTP a BP pro profesi strojník HTK + JTK. Uvedenou osnovu pro práci obsluhy HTK a JTK s účinností od 1.3.2011, včetně příslušného prohlášení účastník řízení poprvé předložil OIP na ústním jednání, když v průběhu kontroly toto nebylo kontrolu provádějícímu inspektoru předloženo zřejmě nedopatřením.

K podanému odporu ze dne 10.4.2012 uvedl, že postižený J. S. v kritický okamžik napínání pásu neprováděl, prováděli to pracovníci údržby V. F., T. M. dle stanoveného postupu. Dle jejich sdělení J. S. v průběhu napínání pásu pouze přihlížel, toto bylo prováděno za klidu. Po napnutí pásu a pokynu údržbářů dal J. S. vysílačkou pokyn velinářce ke spuštění pásu, který však i nadále prokluzoval a tento se automaticky zastavil. Proto údržbáři pokračovali v napínání pásu a J.S. mezi tím odešel k poháněcímu bubnu, což je na opačné straně pásového dopravníku, než probíhalo napínání v napínací stanici. Poté tito slyšeli pokyn J. S. vysílačkou velinářce ke spuštění pásu. Zda měl postižený J. S. s sebou při odchodu mazací prostředek pro mazání bubnu, není zaměstnancům údržby známo. Podle rekonstrukce děje na místě úrazu, provedené ze strany zaměstnavatele, celková doba od vydání pokynu ke spuštění pásu a samotnému zapnutí pásu dojde k rozběhu pásu za 21 sekund. V této době probíhá trojí akustický signál, mezi každým je krátká přestávka. V konkrétním případě dle dostupných záznamů činila doba mezi rozběhem pásu a výkřikem J. S. a následným zastavením pásu cca 3 minuty. Zaměstnanci údržby po spuštění pásu po druhém pokynu odcházeli směrem k hnacímu bubnu, kde se v ten okamžik nacházel J. S. Mezi tím se pás zastavil a pracovním úrazem postižený zaměstnanec J. S. jim šel naproti. Vzdálenost místa napínací stanice a místa hnacího bubnu je 48 metrů. Závěrem ústního jednání účastník řízení uvedl, že napínání pásu výlučně provádí zaměstnanci údržby a mazání proti prokluzování zaměstnanci provozující pásový dopravník.

Správní orgán citoval ustanovení § 101 odst.1, § 102 odst.1, 2, § 103 odst.3, § 107, § 349 odst.1 zákoníku práce, § 4 odst.1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb., § 5 odst.1 věta první zákona č. 309/2006 Sb., § 2 písm. c), § 3 odst.1 písm. c), § 3 odst.4 písm. d), § 3 odst.5 písm. d), bod 2 přílohy 4 nařízení vlády č. 378/2001 Sb., § 5

odst.1 písm. a) a e), § 3 odst.1 písm. c), § 30 odst.1 písm. f), § 30 odst.1 písm. r), § 30 odst.1 písm. s) § 30 odst.2 písm. c, d), § 36 odst.1, § 5 odst.1 písm. l, bod 1. ZIP a § 2 odst.4 správního řádu.

Správní orgán uvedl, že shromážděný listinný materiál zhodnotil podle jeho obsahu jednotlivě, jakož i ve vzájemné souvislosti. V průběhu správního řízení se stalo nesporným a v rozsahu jeho zahájení bylo potvrzeno a upřesněno kontrolní zjištění týkající se místa, doby, způsobu, rozsahu, příčin a následků pracovního úrazu zaměstnance J. S., nar. X, ke kterému došlo dne 26.9.2011 v cca 16:35 hodin na pracovišti třídírny koksu v místě hnacího bubnu dopravního pásu 213. Tedy, že daného dne 26.9.2011 nastoupil jmenovaný zaměstnanec J. S. na odpolední směnu (od 14:00 hod. do 22:00 hod.) jako strojník koksovny a současně toho dne jako předák odpolední směny na pracoviště jemné a hrubé třídírny koksu v Trinci - Staré Město, Průmyslová 1000 . Při započetí práce na jemné a hrubé třídírně koksu byla zjištěna zaměstnanci tohoto pracoviště porucha zařízení pro plynulou dopravu nákladů P213. Porucha byla nahlášena předákovi odpolední směny J. S., který svolal poruchovou skupinu za účelem odstranění závady na zařízení pro plynulou dopravu nákladů P 213. Ohledáním bylo zjištěno, že závada spočívá v prokluzu gumotextilního pásu zařízení pro plynulou dopravu nákladů P 213. Zaměstnanci poruchové skupiny provedli napnutí pásu P 213 pomocí šroubu napínacího bubnu za účelem zvýšení tření mezi hnacím bubnem a gumotextilním pásem zajišťujícím posun pásu a nákladu uloženého na něm (zamezení prokluzu pásu). Po uvedení zařízení pro plynulou dopravu nákladů P 213 do provozu bylo zjištěno, že gumotextilní pás neustále prokluzuje, proto se předák odpolední směny J. S. odebral na přístupovou plošinu k hnacímu bubnu za účelem jeho kontroly a případného namazání hmotou zvyšující tření mezi pásem a povrchem hnacího bubnu. V 16:35 hod. dal předák odpolední směny J.S. přes vysílačku pokyn operátorce velínu A. K. k uvedení do provozu zařízení pro plynulou dopravu nákladů P 213. Zaměstnankyně A. K. takto učinila, přičemž ale v 16:38 hod. zaslechla výkřik a ihned předmětné zařízení pro plynulou dopravu nákladů zastavila. V místě hnacího bubnu zařízení pro plynulou dopravu nákladů P 213 došlo k zachycení pravé horní končetiny J. S. a následně k její amputaci v oblasti lokte. Způsobené zranění si u postiženého vyžádalo jeho následnou hospitalizaci delší než pět dní.

Správní orgán dospěl k závěru, že skutkové podstaty jednotlivých správních deliktů byly jak po stránce formální tak i materiální v konkrétním případě naplněny. Provedenou kontrolou byl řádně zjištěn skutkový stav, který byl v době vzniku pracovního úrazu zaměstnance J. S. Účastník řízení se dopustil spáchání uvedených správních deliktů, pro něž bylo toto řízení zahájeno, a tento za jejich spáchání nese správní odpovědnost.

Uvedl, že účastník řízení dopustil správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. f) ZIP, když v průběhu provedené kontroly účastník řízení nebyl jako zaměstnavatel schopen předložit obsah školení o právních a ostatních předpisech k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci u zaměstnance J. S., související se změnou jeho pracovního zařazení ze strojníka koksovny (obsluha stroje KB - koksárenské baterie) na strojníka koksovny (jemná

třídírna koksu).

Správní orgán uvedl, že v konkrétním případě bylo možno učinit závěr, že účastník řízení v době kontroly, resp. v době vzniku pracovního úrazu J. S. dne 26. 9. 2011 v rozporu s ustanovením § 103 odst. 3 věty první zákoníku práce nesplnil povinnost zaměstnavatele určit obsah školení o právních a ostatních předpisech k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, způsob ověřování znalostí a vedení dokumentace o provedeném školení.

V rámci spáchaného správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. r) ZIP dospěl správní orgán k závěru, že účastník řízení v daném případě v průběhu provedené kontroly nedoložil splnění povinnosti zaměstnavatele při zajištění řádného stavu používaných výrobních a pracovních prostředků a zařízení, jestliže u technického zařízení pro plynulou dopravu nákladů - pásový dopravník P 213 nezajistil, aby toto nebylo v době pracovního úrazu J. S. dne 26. 9. 2011 vybaveno ochranným zařízením, které by chránilo život a zdraví dotyčného zaměstnance i ostatních zaměstnanců. Správní orgán uvedl, že opatření hnacího bubnu zařízení pevným kovovým krytem nelze považovat za splnění zákonné povinnosti vybavit dané technické zařízení ochranným zařízením, jestliže daný kovový kryt (bez rozdílu jestli byl nebo nebyl pevný) měl dodatečně v průběhu svého provozování utvořený otvor, který umožňoval přístup k pohyblivým částem daného technického zařízení. Navíc tento otvor byl v době předmětného pracovního úrazu dne 26.9.2011 chráněn toliko odnímatelným kovovým krytem, který však byl na pevném krytu v jeho horní části připevněn pouze šroubovým spojem a nikoli uzamykatelnými nebo blokovými ochrannými zařízeními, jak za použití § 3 odst. 5 písm. d) nařízení vlády č. 378/2001 Sb., podle něhož další požadavky na bezpečný provoz a používání zařízení pro plynulou dopravu nákladů jsou uvedeny v příloze č. 4 k tomuto nařízení, nesporně vyplývá z čl. 2 přílohy č. 4 tohoto nařízení. Rovněž ustanovení § 3 odst. 4 písm. d) nařízení vlády č. 378/2001 Sb. stanoví, že ochranné zařízení nesmí být snadno odnímatelné nebo odpojitelné. Uvedeným stavem, kdy daný otvor měl odnímatelný kryt pomocí šroubu za účelem přístupu ke strojnímu zařízení pro případné opravy, účastník řízení jako zaměstnavatel tak v rozporu s ustanovením § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb. nezajistil, aby technické zařízení pro plynulou dopravu nákladů - pásový dopravník P 213 bylo o z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které bylo minimálně inkriminovaného dne 26.9.2011 používáno, a aby toto bylo vybaveno ochranným zařízením, které účinně chrání život a zdraví zaměstnanců. Tedy aby toto zařízení pro plynulou dopravu nákladů odpovídalo požadavkům na jeho bezpečný provoz a používání. U kontrolou zjištěného stavu, týkajícího se zajištění pásového dopravníku P 213 jako technického zařízení, resp. nezajištění utvořeného otvoru v jeho kovovém krytu uzamykatelným nebo blokovým zařízením, nemohl správní orgán přihlídnout k námitce účastníka řízení, že i kdyby v době úrazu byl kryt otvoru vybaven zámkem, postižený by v rámci svých povinností měl klíč od zámku a otvor pro účely kontroly a mazání by si musel otevřít. Správní orgán danou námitku považoval za irelevantní. V této souvislosti konstatoval, že je především na zaměstnavateli, jakým konkrétně přijatým opatřením si zajistí naplnění účelu přijatého opatření. V konkrétním případě tedy jak si účastník řízení zajistí účel vybavení utvořeného otvoru v kovovém krytu

uzamykatelným nebo blokováným zařízením.

Správní orgán rovněž dospěl k závěru, že účastník řízení se dopustil správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. s) ZIP, jestliže v konkrétním případě nesplnil své zákonné povinnosti týkající se organizace práce a pracovních postupů. V průběhu provedené kontroly bylo zjištěno a v průběhu správního řízení zůstalo nesporným a bylo potvrzeno, že dle denních záznamů dispečera ze dne 16.8.2011, 18.9.2011, 20.9.2011, 22.9.2011, 26.9.2011, 26.10.2011, 20.12.2011, 4.1.2012 a 25.1.2012 na zařízení pro plynulou dopravu nákladů (pásovými dopravníky s gumotextilními dopravními pásy) dochází v cca dvouměsíčních intervalech k situacím, kdy zaměstnanci kontrolované osoby na tomto zařízení provádí opravy, jež spočívají mimo jiné v napínání gumotextilních dopravních pásů, jejíž součástí je i následná kontrola stavu napnutí gumotextilních dopravních pásů a případné mazání poháněcího bubnu. V průběhu správního řízení účastník sice pro činnosti oprav spočívající v napínání gumotextilních dopravních pásů, jež provádí zaměstnanci údržby, doložil správnímu orgánu písemně zpracovaný pracovní postup pro opravy pásových dopravníků na provozu VK - Koksochemická výroba ze dne 30.6.2011. Tento pracovní postup obsahuje určité zvlášť závažné zakázané činnosti (např. uvádět zařízení do chodu bez zvukové signalizace, čistit, mazat, seřizovat nebo opravovat dopravník a jeho pohyblivé části za chodu apod.), avšak nestanoví konkrétní pracovní postupy pro zaměstnance obsluhy pásů provádějící v rámci oprav (napínání pásu) činnosti spočívající v kontrole a případného mazání hnacího bubnu. Tedy pro činnost, kterou minimálně z části daného dne 26.9.2011 prováděl zaměstnanec J. S. v okamžiku svého pracovního úrazu, tedy činnost rozdílnou od činnosti napínání pásu. Obě uvedené činnosti jsou prováděny různými zaměstnanci a na různých místech od sebe vzdálených cca 48 metrů. V daném případě účastník řízení tak tímto zpracovaným pracovním postupem nestanovil pracovní postupy pro činnost kontroly účinnosti pásu po jeho napnutí a pro případné mazání hnacího bubnu a nestanovil tak ani jiným písemně zpracovaným pracovním postupem. Tedy účastník řízení jako zaměstnavatel nestanovil pracovní postupy, které by také obsahovaly např. zajištění vzájemného dorozumívání mezi zaměstnancem provádějícím opravu zařízení pro plynulou dopravu nákladů napínáním pásů, zaměstnancem provádějícím kontrolu a případné mazání poháněcího bubnu a zaměstnancem velínu. Taktéž konkrétně nestanovil jednotlivé pracovní úkony potřebné (i související) pro odstranění závady (zejména napínání dopravního gumotextilního pásu, jeho kontrolu a mazání poháněcího bubnu zvláště pak pásu P 213), a to při dodržování základních zásad bezpečného chování, včetně činností, které jsou v rámci kontroly a mazání poháněcího bubnu zakázány. Uvedeným stavem nebyly v konkrétním případě splněny povinnosti zaměstnavatele organizovat práci a stanovit pracovní postupy tak, aby na pracovišti hrubé a jemné třídní koks, prováděné pomocí zařízení pro plynulou dopravu nákladů pásovými dopravníky s gumotextilními dopravními pásy, byly dodržovány zásady bezpečného chování, jak vyplývá z ustanovení § 5 odst. 1 věty první zákona č. 309/2006 Sb.

Při aplikování citovaných porušených právních a ostatních předpisů vycházel správní orgán ze skutečností, že tyto bezprostředně upravují povinnosti, které měl

účastník řízení jako zaměstnavatel na úseku bezpečnosti práce dodržel. V opačném případě daná porušení povinností stanovených v ustanovení § 103 odst. 3 věta první zákoníku práce, § 4 odst. 1 písm. a) a § 5 odst. 1 věty první zákona č. 309/2006 Sb. a čl. 2 přílohy nařízení vlády č. 378/2001 Sb. /za použití jeho § 3 odst. 5 písm. d) jsou dle ustanovení § 30 odst. 1 písm. f), r) a s) ZIP, ve znění účinném do 31.11.2011, třemi správními delikty právnické osoby na úseku bezpečnosti práce, za které by jednotlivě bylo možno podle § 30 odst. 2 písm. c) ZIP za jednotlivý správní delikt podle § 30 odst. 1 písm. r) nebo s) ZIP uložit pokutu až do výše 1.000.000,- Kč a podle § 30 odst. 2 písm. d) ZIP za správní delikt podle § 30 odst. 1 písm. f) ZIP by bylo uložit pokutu až do výše 2.000.000,- Kč.

Správní orgán konstatoval, že odpovědnost účastníka řízení za splnění povinností zaměstnavatele, zvláště v oblasti zajištění bezpečnosti práce a ochrany zdraví při práci, je odpovědností objektivní.

Ke stanovené výši uložené pokuty správní orgán uvedl, že přihlédl k počtu a závažnosti porušených povinností zaměstnavatele k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci s tím, že jejich porušením mohl být, resp. byl ohrožen život a zdraví zaměstnance, a to v návaznosti na zákonné zmocnění OIP dle ustanovení § 3 odst. 1 písm. c) ZIP. Přihlédl k počtu (3) a závažnosti správních deliktů na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. f), r) a s) ZIP, pro porušení povinností zaměstnavatele týkající se v konkrétním případě zajištění povinného školení zaměstnanců, řádného stavu používaného technického zařízení a organizace práce a stanovení pracovních postupů stanovených ve shora uvedených ustanovení zákoníku práce, zákona č. 309/2006 Sb. a nařízení vlády č. 378/2001 Sb. jako prováděcího právního předpisu, kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a náradí. Přihlédl zejména ke způsobu spáchání uvedených správních deliktů, k okolnostem, za nichž byly spáchané dané správní delikty na úseku bezpečnosti práce. Při určení výše uložené pokuty rovněž přihlédl k poměrům účastníka, kde obecně posoudil jeho ekonomickou situaci a počet jeho zaměstnanců (cca 10 983), jakož i počet zaměstnanců (4) podílejících se na jednotlivém odstraňování poruchy zařízení v napínání pásu (2) a činností s tím související (2, kdy jedním byl postižený a druhým pracovnice velínu). Přihlédl i ke skutečnostem svědčících ve prospěch účastníka, kterými jsou zejména, že účastník řízení své povinnosti při pracovním úrazu dne 26.9.2011 vyplývající z ustanovení § 105 zákoníku práce splnil, tj. zejména, že objasnil příčiny a okolnosti pracovního úrazu, vyhotovil záznam o pracovním úrazu, přijal opatření proti případnému opakování pracovního úrazu ze stejných příčin, resp. přijal opatření k odstranění kontrolou zjištěných nedostatků (opatřil odnímatelný kryt visacím zámkem). Dále ve prospěch účastníka přihlédl i ke skutečnosti, že jako zaměstnavatel má zaveden určitý systém bezpečné práce a problematika bezpečnosti práce s přihlédnutím ke specifickým podmínkám věnuje určitou pozornost a tuto si zajišťuje nejen prostřednictvím svých zaměstnanců, ale i prostřednictvím externího poradce pro oblast BOZP. Rovněž tak, že jako zaměstnavatel dle svého vyjádření plně respektuje svou objektivní odpovědnost za pracovní úraz. Rovněž přihlédl k i přitěžujícím okolnostem, kterými byly zejména následek, kterým byl závažný pracovní úraz s hospitalizací delší než pět dnů, který

bude mít pro postiženého zaměstnance (ve věku 48 let) trvalé následky - ztráta části horní končetiny a situace, kdy nejen postižený zaměstnanec prováděl určité pracovní činnosti (kontrolu účinnosti napnutého pásu a případné mazání hnacího bubnu) se zvýšeným rizikem vážného poškození zdraví bez řádné organizace práce a stanoveného detailního pracovního postupu, který by mimo jiné obsahoval i případné způsoby dorozumívání mezi všemi jednotlivými zaměstnanci podílejícími se na odstranění poruch zařízení - napínání pásu nebo činnosti s tím související. S ohledem na uvedené skutečnosti proto v rámci tohoto rozhodnutí správní orgán uložil pokutu ve výši uvedené ve výroku rozhodnutí, a to i s přihlédnutím k ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, podle kterého správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Uloženou pokutu považoval správní orgán v konkrétním případě za přiměřenou a dostatečnou. Uvedl, že o náhradě nákladů správního řízení paušální částkou 1.000,- Kč bylo rozhodnuto dle § 79 správního řádu. Tato byla účastníku uložena způsobem dle § 79 odst. 2 správního řádu a v rozsahu podle § 79 odst. 5 správního řádu, ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o výši paušální částky nákladů řízení. Náhradu nákladů správního řízení vybírá příslušný celní úřad.

12) Žalobce podal proti rozhodnutí ze dne 21.5.2012 odvolání. Uvedl, že nesouhlasí se zdůvodněním OIP k jednotlivým správním deliktům, tak jak jsou uvedeny v rozhodnutí. Vyjádřil se ke všem vytykávaným deliktům. Domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení.

13) Státní úřad inspekce práce, OIP pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj předložil spis k rozhodnutí o odvolání účastníka Třinecké železárny, a.s. dne 25.6.2012 Státnímu úřadu inspekce práce v Opavě.

14) Státní úřad inspekce práce rozhodl dne 27.8.2012 takto:

1. napadené rozhodnutí ve věci správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. f) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění platném a účinném do 31.12.2011, kterého se účastník řízení dopustil tím, že nedodržel povinnosti při zajišťování bezpečnosti práce stanovené v § 103 odst. 3 věta první zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění platném a účinném do 31.12.2011, když provedenou kontrolou bylo zjištěno, že jako zaměstnavatel neurčil obsah školení o právních a ostatních předpisech k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, výroková část 1., první odstavec, se ruší a řízení ve věci tohoto správního deliktu se zastavuje;

2. odvolání ve věci správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. r) zákona č. 251/2005, o inspekci práce, ve znění platném a účinném do 31.12.2011, kterého se účastník řízení dopustil tím, že nesplnil povinnosti při zajištění řádného stavu používaných výrobních a pracovních prostředků a zařízení stanovené v § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb

mimo pracovněprávní vztahy, ve znění platném a účinném do 31.12.2011, a za použití § 3 odst. 5 písm. d) v článku 2. přílohy č. 4 nařízení vlády č. 378/2001 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a nářadí, když jako zaměstnavatel nezajistil, aby zařízení pro plynulou dopravu nákladu - pásový dopravník P 213 bylo jako technické zařízení z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které bylo dne 26.09.2011 používáno, a odpovídalo požadavku na bezpečný provoz a používání daného zařízení pro plynulou dopravu nákladů ochranou otvoru uzavřených částí zařízení umožňující přístup k pohyblivým částem uzamykatelnými nebo blokovánými ochrannými zařízeními, neboť provedenou kontrolou bylo zjištěno, že uvedené technické zařízení nebylo vybaveno ochranným zařízením, které chrání život a zdraví zaměstnanců, jestliže bylo zjištěno, že na pracovišti hrubé a jemné třídírny koksů bylo v době pracovního úrazu zaměstnance J. S., nar. X, dne 26.09.2011 provozováno dané zařízení pro plynulou dopravu nákladu (pásový gumotextilní dopravník P 213), jehož hnací buben byl opatřen pevným kovovým krytem s otvorem umožňující přístup k pohyblivým částem, viz doklad Č. 36 (foto č. 14 a 15). Tento otvor byl v danou dobu chráněn odnímatelným kovovým krytem, který však byl na pevném krytu připevněn pouze v jeho horní části šroubovým spojem, výroková část 1. druhý odstavec napadeného rozhodnutí se zamítá a napadené rozhodnutí se v této části potvrzuje;

3. napadené rozhodnutí ve věci správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. s) zákona č. 251/2005, o inspekci práce, ve znění platném a účinném do 31.12.2011, kterého se účastník řízení dopustil tím, že porušil povinnost týkající se organizace práce a pracovních postupů stanovenou v § 5 odst. 1 věty první zákona č. 309/2006 Sb., když jako zaměstnavatel neorganizoval práci a nestanovil pracovní postupy tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti, výroková část 1. třetí odstavec, se ruší a řízení ve věci tohoto správního deliktu se zastavuje;

4. výše uložené sankce za spáchaný správní delikt se snižuje na částku 210.000,- Kč;

5. výrok II. napadeného rozhodnutí se potvrzuje.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaný popsal podrobně předchozí průběh správního řízení a provedená zjištění. Citoval mimo jiné obsah protokolu č. j. 2445/10.41/12/15.4 ze dne 28.2.2012 a závěry tohoto protokolu uvedené pod body 1-3 protokolu o ústním jednání ze dne 3.5.2012.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl správní orgán k závěru, že oblastní inspektorát práce hodnotil proces kontroly, tedy fázi, kdy ještě nebyly důkazy účastníkem řízení dodány. Účastník řízení prokázal, že se správního deliktu podle § 30 odst. 1 písm. f) ZIP a správního deliktu podle § 30 odst. 1 písm. s) ZIP nedopustil. Z tohoto důvodu odvolací orgán řízení o těchto správních deliktech zastavil.

Naopak, odvolací orgán konstatoval, že provedenou kontrolou a v následném správním řízení bylo zcela jednoznačně prokázáno, že se účastník řízení dopustil

správního deliktu na úseku bezpečnosti podle ustanovení § 30 odst. 1 písm. r). Uvedl, že námitka účastníka řízení, že pojem "ochranné zařízení" není totožné s pojmem "uzavřená část zařízení" se jeví odvolacímu orgánu jako irelevantní. Fotodokumentace POLICIE ČR, územního odboru Frýdek Místek, která byla pořízena v den pracovního úrazu poškozeného, tedy 26.09.2011 v 17:30 hod. jednoznačně prokazuje, že zařízení pro plynulou dopravu nákladů - pásový dopravník P 213 nesplňuje požadavky ochranného zařízení, neboť ochranné zařízení - odnímatelný kovový kryt je upevněno pouze jedním šroubovým spojem v jeho horní části. Toto provedení umožňuje otočení celého ochranného zařízení a následně umožňuje volný přístup k nebezpečné části stroje - konkrétně pohyblivé části bubnu transportního zařízení. Samotný účastník řízení v průběhu řízení nezpochybnil porušení své povinnosti při zajištění řádného stavu používaných výrobních a pracovních prostředků a zařízení, má pouze jiný právní názor, kdy aplikuje nařízení vlády č. 378/2001 Sb. Tuto skutečnost uvedl jak v odporu podaném proti vydanému příkazu, tak při nařízeném ústním jednání dne 3.05.2012. OIP se v odůvodnění napadeného rozhodnutí beze zbytku s touto námitkou vypořádal a odvolacímu orgánu nezbylo, než na toto odůvodnění odkázat. V rámci přijatých opatření účastník řízení toto strojní zařízení, resp. jeho ochranné zařízení uchytil a opatřil visacím zámkem.

Odvolací orgán konstatoval, že při stanovení výše pokuty postupoval OIP v souladu s ustanovením § 36 odst. 1 ZIP, kdy přihlédl k jeho poměrům, k závažnosti správních deliktů, zejména ke způsobu jejich spáchání a jejich následkům, k okolnostem, za nichž byly spáchány, vzal v potaz jak přílehující tak přitěžující okolnosti. V důsledku toho, jak odvolací orgán rozhodl, tedy když zastavil správní řízení ve věci správních deliktů podle § 30 odst. 1 písm. f) a písm. s) ZIP, musel uloženou pokutu moderovat. Odvolací orgán při určení výše pokuty postupoval v souladu s ustanovením § 36 odst. 1 zákona o inspekci práce a rovněž v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu, kterým je vázán. Postupující dle dikce tohoto ustanovení, přistoupil odvolací orgán k moderaci uložené sankce, a jak u vedl, snížil pokutu na částku 180.000,- Kč, kdy takto snížená pokuta, s přihlédnutím k okolnostem daného případu, je v souladu s rozhodovací činností orgánu inspekce práce, neboť rozhodování o skutkově shodných nebo podobných případech v rámci kontrolních činností, prováděných orgány inspekce práce v České republice, nemůže při stanovování výše sankce zakládat vznik nedůvodných rozdílů. Posoudil společenskou nebezpečnost spáchaného správního deliktu, jehož důsledkem byl pracovní úraz J. S. - amputace pravé horní končetiny. Pokud účastníkovi řízení byla rozhodnutím č.j. 4852/10.30-M/12/14.3 ze dne 21.05.2012 uložena také povinnost uhradit náklady správního řízení paušální částkou stanovenou podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., ve výši 1.000,- Kč, odvolací orgán posoudil tuto část výroku a dospěl k názoru, že výše nákladu řízení je stanovena v souladu s právními předpisy.

15) Státní úřad inspekce práce vydal dne 3.9.2012 opravné usnesení, kterým rozhodnutí č.j. 2460/1.30/12/14.3 ze dne 27.8.2012 opravil v rozsahu zřejmé nesprávnosti takto: v odůvodnění rozhodnutí na straně 12 odst.4 se uvedená částka „180.000,- Kč“ mění na částku „210.000,- Kč“. V ostatním zůstaly výroky a odůvodnění rozhodnutí č.j. 2460/1.30/12/14.3 ze dne 27.8.2012 beze změny. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvedl, že při vyhotovování písemného

rozhodnutí došlo ze strany odvolacího orgánu v odůvodnění rozhodnutí na straně 12, odst.4 k chybnému uvedení výše uložené pokuty.

Krajský soud na žádost žalobce přistoupil k provedení výslechu svědka, a to ing. Z.G., který je od r. 1984 zaměstnancem Třineckých železáren, t. č. na pozici představitele pro bezpečnost práce a ochranu zdraví. Z výpovědi svědka soud zjistil, že kontrolu výrobních zařízení provádějí příslušní vedoucí provozní zaměstnanci a také příslušný bezpečnostní technik. K době, kdy byl v pevném krytu hnacího bubnu vytvořen otvor, se nemůže vyjádřit, neboť v době, kdy nastoupil na pracoviště, tam otvor již byl. Hnací buben je kryt ochranným zařízením, které je přišroubováno ke konstrukci a v krytu je otvor, který umožňuje přístup k hnacímu bubnu a je vybaven krytem upevnitelným pomocí náradí. Sám kontrolu šroubů neprováděl. Bylo povinností pracovníků po ukončení opravy, kryt dát na původní místo a šrouby utáhnout. Povinností poškozeného dát povel k zapnutí pásu bylo až poté, co kryt bude uzavřen.

Svědka předpokládal, že otvor byl učiněn v důsledku technologie, patrně v rámci technologických oprav, zřejmě sledování a mazání zařízení. Uvedl, že ochranné zařízení-kryt hnacího bubnu, není uzavřenou částí zařízení ve smyslu nařízení 378 (jedná se o výklad vyhlášky). Dále uvedl, že mazání není oprava. Předpokládal, že poškozený chtěl mazat buben.

III.

Podle ustanovení § 30 odst. 1 písm. r) zákona č. 251/2005 Sb. ve znění do 31.12.2011 právnická osoba se dopustí správního deliktu na úseku bezpečnosti práce tím, že neplní povinnosti při zajištění řádného stavu používaných výrobních a pracovních prostředků a zařízení stanovené v zákonu o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v nařízení vlády, kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a náradí.

Podle § 4 odst.1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb. ve znění do 31.12.2011 zaměstnavatel je povinen zajistit, aby stroje, technická zařízení, dopravní prostředky a náradí byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které budou používány. Stroje, technická zařízení, dopravní prostředky a náradí musí být vybaveny ochrannými zařízeními, která chrání život a zdraví zaměstnanců.

Podle § 5 odst.1 téhož zákona zaměstnavatel je povinen organizovat práci a stanovit pracovní postupy tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti. Podle písm. c) byli chráněni proti pádu nebo zřícení.

Podle § 36 odst.1 zákona č. 251/2001 Sb. při určení výše pokuty právnické osobě se přihlédne k jejím poměrům, k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Podle § 101 odst. 1 zákoníku práce zaměstnavatel je povinen zajistit

bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců při práci s ohledem na rizika možného ohrožení jejich života a zdraví, která se týkají výkonu práce.

Podle § 102 odst. 1 zákoníku práce zaměstnavatel je povinen vytvářet bezpečné a zdravé neohrožující pracovní prostředí a pracovní podmínky vhodnou organizací bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a přijímáním opatření k předcházení rizikům. Podle § 102 odst. 2 zákoníku práce prevencí rizik se rozumí všechna opatření vyplývající z právních a ostatních předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a z opatření zaměstnavatele, která mají za cíl předcházet rizikům, odstraňovat je nebo minimalizovat působení neodstranitelných rizik.

Podle § 107 zákoníku práce další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích, jakož i zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy stanoví zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb. (ve znění účinném do 1.12.2011) zaměstnavatel je povinen zajistit, aby stroje, technická zařízení, dopravní prostředky a nářadí byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které budou používány. Stroje, technická zařízení, dopravní prostředky a nářadí musí být vybaveny ochrannými zařízeními, která chrání život a zdraví zaměstnanců.

Podle § 5 odst. 1 věty první zákona č. 309/2006 Sb. (ve znění účinném do 31.12.2011) zaměstnavatel je povinen organizovat práci a stanovit pracovní postupy tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti.

Podle § 2 písm. c) nařízení vlády č. 378/2001 Sb. pro účely tohoto nařízení se rozumí ochranným zařízením mechanické, elektrické, elektronické nebo jiné obdobné zařízení sloužící k bezpečnosti a ochraně života a zdraví zaměstnanců.

Podle § 3 odst. 4 písm. d) nařízení vlády č. 378/2001 Sb. ochranné zařízení nesmí být snadno odnímatelné nebo odpojitelé.

Podle § 3 odst. 5 písm. d) nařízení vlády č. 378/2001 Sb. další požadavky na bezpečný provoz a používání zařízení pro plynulou dopravu nákladů jsou uvedeny v příloze č. 4 k tomuto nařízení. Podle bodu 2 přílohy 4 nařízení vlády č. 378/2001 Sb. dalšími požadavky na bezpečný provoz a používání zařízení pro plynulou dopravu nákladů jsou ochrana otvorů uzavřených částí zařízení umožňující přístup k pohyblivým částem uzamykatelnými nebo blokovými ochrannými zařízeními.

Podle § 3 odst. 1 písm. c) ZIP úřad a inspektoráty kontrolují dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce. Podle § 30 odst. 1 písm. f) ZIP (ve znění účinném do 31.12.2011) právnická osoba se dopustí správního deliktu na úseku bezpečnosti práce tím, že nedodrží povinnosti při zajišťování bezpečnosti práce stanovené v § 101 až 103 zákoníku práce.

Podle § 30 odst. 1 písm. r) ZIP (ve znění účinném do 31.12.2011) právnická osoba se dopustí správního deliktu na úseku bezpečnosti práce tím, že neplní povinnosti při zajištění řádného stavu používaných výrobních a pracovních prostředků a zařízení stanovené v zákonu o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v nařízení vlády, kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a náradí.

Podle § 30 odst. 2 písm. c) ZIP (ve znění účinném do 31.12.2011) za správní delikt podle odst. 1 písm. a), g), j), k), q), r), s) a t) lze uložit pokutu až do výše 1 000 000,- Kč. Podle § 30 odst. 2 písm. d) ZIP za správní delikt podle odstavce 1 písm. d), e), f), h), i), o) a u) lze uložit pokutu až do výše 2 000 000,- Kč. Podle § 36 odst. 1 ZIP při určení výše pokuty právnické osobě se přihlédne k jejím poměrům, k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

IV.

Mezi účastníky bylo nesporným, že dne 26.9.2011 v době pracovního úrazu zaměstnance J. S. na pracovišti hrubé a jemné třídírny koku bylo provozováno technické zařízení pro plynulou dopravu nákladu - pásový gumotextilní dopravník P 213. Hnací buben zařízení byl opatřen pevným kovovým krytem, ve kterém byl učiněn ze strany zaměstnavatele otvor umožňující přístup k pohyblivým částem zejména za účelem mazání bubnu. Tento otvor měl být v danou dobu chráněn odnímatelným kovovým krytem, který byl na pevném krytu připevněn pouze v jeho horní části šroubovým spojem. Poškozený uvedl, že před vznikem jeho úrazu „kryt byl otevřen a za klidu pásu namazal buben mazací hmotou“. Z toho vyplývá, že otvor v pevném kovovém krytu hnacího bubnu nebyl ve skutečnosti v daný moment nijak chráněn, poškozený nebyl nucen použít např. náradí za účelem odstranění odnímatelného kovového krytu. Ochrana otvoru v tomto mechanickém ochranném zařízení nebyla tedy dostatečně zajištěna. Bylo na žalobci, aby vytvořený otvor v kovovém krytu opatřil uzamykatelným nebo blokováním zařízením. Na podporu tohoto závěru soud poukazuje na důkaz provedený ve správním řízení pracovním postupem pro opravy pásových dopravníků na provozu VK - koksochemická výroba ze dne 30.6.2011, dle kterého mezi zvlášť závažnými zakázanými činnostmi je zákaz demontovat ze zařízení jakékoliv jeho ochranné zařízení. Soud rovněž poukazuje na ustanovení § 3 odst. 4 písm. d) nařízení vlády č.378/2001 Sb., dle kterého ochranné zařízení nesmí být snadnou odnímatelné nebo odpojitelné.

Žaloba je z pohledu spornosti postavena na jediné, z pohledu žalobce sporné záležitosti, a to "ochranné zařízení" versus "uzavřená část zařízení". Námitka žalobce, že pojem "ochranné zařízení" není totožný s pojmem "uzavřená část zařízení", se jeví krajskému soudu irrelevantní.

Je nesporné, že zaměstnavatel je povinen zajistit, aby stroje, technická zařízení, dopravní prostředky a náradí byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které budou používány. Stroje, technická zařízení, dopravní prostředky a náradí musí být vybaveny ochrannými zařízeními, která chrání

život a zdraví zaměstnanců. Zaměstnavatel je povinen vytvářet bezpečné a zdraví neohrožující pracovní prostředí a pracovní podmínky vhodnou organizací bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a přijímáním opatření k předcházení rizikům. V daném případě zaměstnavatel poškozeného, tj. žalobce nezajistil, aby technické zařízení bylo vybaveno takovým ochranným zařízením, aby chránilo život a zdraví zaměstnanců.

Každý zaměstnavatel je při své činnosti povinen dodržovat řadu obecně závazných právních předpisů - zákonů, nařízení vlády a vyhlášek vydaných příslušnými ministerstvy k provedení zákonů. Na dodržování povinností vyplývajících pro zaměstnavatele z právních předpisů dohlíží různé státní orgány. Významné místo mezi nimi zauímají orgány inspekce práce. Zřízení a postavení orgánů inspekce práce jako kontrolních orgánů na úseku ochrany pracovních vztahů a pracovních podmínek, působnost a příslušnost těchto orgánů, práva a povinnosti při kontrole a sankce za porušení stanovených povinností upravuje zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce.

Krajský soud se ztotožňuje se závěry žalovaného. Z obsahu správního spisu i z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl žalovaný veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na základě nichž rozhodoval. Skutkový stav, který správní orgán takto zjistil a na jehož základě rozhodoval, má v provedených důkazech postačující oporu. Soud v podrobnostech odkazuje na podrobné odůvodnění rozhodnutí žalovaného, s jehož obsahem se zcela ztotožňuje. Správní soud nejen přebírá od správního orgánu důkazní stav, ale přejímá i jeho právní hodnocení.

Krajský soud se neztotožňuje s tvrzením žalobce, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, že došlo k nesprávnému výkladu právních předpisů a právnímu posouzení žalovaným a ani s tvrzením žalobce, že pochybení žalovaného tkví v nesprávných skutkových závěrech v důsledku nesprávného právního posouzení. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu je seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předstírané účastníkem za nerozhodné, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši. Konečně se krajský soud ani nedomnívá, že nebyl důvod pro uložení sankce, ani důvod pro uložení povinnosti žalobci k náhradě nákladů správního řízení.

Soudní řád správní umožňuje správnímu soudu zohlednit hledisko přiměřenosti sankce jen v situaci, kdy je soud podle § 78 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce nadán pravomocí nahradit správní uvážení a výši uložené sankce moderovat a zároveň je správním orgánem uložená sankce zjevně nepřiměřená. Prostor pro zohlednění přiměřenosti ukládané sankce podle § 78 odst. 1 s. ř. s. by byl dán pouze tehdy, pokud by vytýkaná nepřiměřenost měla kvalitu nezákonnosti, tj. v případě, že by správní orgán vybočil ze zákonných mantinelů při ukládání pokuty, jeho hodnocení kritérií pro uložení pokuty by postrádalo logiku, správní orgán by nevzal do úvahy všechna zákonná kritéria, uložená pokuta by byla likvidační apod. V daném

případě správní orgán nevybočil při ukládání pokuty ze zákonných mantinelů, uložená sankce se jeví přiměřená, nejedná se tedy o zneužití správního uvážení. Navíc soud zdůrazňuje závažnost správních deliktů, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, jeho následky. Při posuzování konkrétní závažnosti správního deliktu není hlavním kritériem skutková podstata deliktu, nýbrž především intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě.

V daném případě žalovaný v dostatečném rozsahu odůvodnil výši uložené sankce. Pokud tedy žalobce namítal, že není důvod pro uložení sankce, pak soud konstatuje, že s tímto názorem žalobce, vzhledem k výše uvedenému, nesouhlasí. Uloženou sankci považuje za přiměřenou. Pokuta má mít jednak výchovný charakter, a jednak represivní účinek. Pokuta proto musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele správního deliktu tak, aby nedošlo k opakování závadného chování. Jako přitěžující okolnost bylo třeba zohlednit to, že došlo k pracovnímu úrazu s vážným následkem. Polehčující okolností je naopak jednání zaměstnavatele a jeho přístup k poškozenému. Z okolností případu je zřejmé, že jednání žalobce vykazuje formální znaky skutkové podstaty přestupku, a zároveň došlo k porušení právem chráněného zájmu.

Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovaný, náklady řízení nepožadoval (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí,

má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 17. září 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
předsedkyně senátu